Immanuël
Gemeente van het Levende Woord

Kerstfeest/-mis

Is kerstmis werkelijk een christelijk feest?
Is kerstmis werkelijk wat u denkt dat het is, een christelijk feest? Maar waarom geeft de Bijbel er dan geen steun aan? Hier volgen de feiten die u wellicht verrassen! Ga eens bij uzelf na: wat weet u van de oorsprong van de kerstboom, van het kerstmannetje, van de kerstkrans, van de maretak, van de gewoonte van het uitwisselen van geschenken?

Sta eens stil en denk eens na!
Zeer weinig mensen hebben ooit nagedacht over waarom zij geloven wat zij geloven, waarom zij de gewoonten volgen die zij volgen, of vanwaar die gewoonten stammen. Wij werden geboren in een wereld van gewoonten. Wij groeiden op zonder er ook maar een vraag over te stellen. Iemand die zich in de achtergrond van kerst had verdiept, schreef eens het volgende. "Toen ik nog heel jong was, werd mij geleerd op kerstavond bij de schoorsteenmantel een sok op te hangen. Toen ik de volgende morgen wakker werd, zat deze vol met speelgoed en zakjes of doosjes snoep en noten. En naast de schoorsteenmantel stond plotseling een kerstboom, die met glinsterende dingen was versierd. Ook hingen er cadeautjes aan. En voor ons, kinderen, lagen er onder ook cadeautjes. Mij werd verteld dat het kerstmannetje die nacht door de schoorsteen was gekomen en dit alles had achtergelaten. Heb ik wat mijn ouders mij vertelden onderzocht? Natuurlijk niet. Ik geloofde het, nam het als iets vanzelfsprekends aan. Wie niet?" Hoe komt dat? De kuddegeest? Niet helemaal. Maar van nature hebben we inderdaad de neiging met de massa mee te lopen, of die nu gelijk heeft of niet. Schapen volgen anderen gedwee naar de slachtbank. Mensen zouden moeten nagaan waarheen zij zich begeven. Hoe – wanneer ontstond kerstmis? Is kerstmis werkelijk de viering van de geboortedag van Christus? Werd Jezus op 25 december geboren? Vierden de oorspronkelijke apostelen, die Jezus persoonlijk hebben gekend en door Hem werden onderwezen, op 25 december Zijn verjaardag? Vierden zij eigenlijk wel Zijn verjaardag? Als kerstmis de belangrijkste christelijke feestdag is, waarom vieren dan zoveel niet-christelijke mensen het kerstfeest? Weet u het? Waarom geven de mensen in de kersttijd cadeautjes aan familieleden, vrienden en relaties? Omdat de wijzen geschenken gaven aan het Christuskind? Het antwoord zal u wellicht verrassen. De meeste mensen 'veronderstellen' over kerstmis heel wat zaken die niet waar zijn. Maar laten we nu niet langer 'veronderstellen' en de feiten achterhalen!

Wat encyclopedieën zeggen
Het woord 'kerstmis' betekent 'mis van Christus'. De niet-christenen en protestanten hebben het van de rooms-katholieke kerk. En waar heeft deze het vandaan? NIET uit het Nieuwe Testament – NIET uit de Bijbel – NIET van de oorspronkelijke apostelen die persoonlijk door Christus werden onderwezen – maar in de vierde eeuw kwam het de rooms-katholieke kerk binnen vanuit het heidendom. Aangezien de viering van kerstmis de wereld is overgeleverd door de rooms-katholieke kerk en op geen ander gezag berust dan dat van de rooms-katholieke kerk, zullen we eens zien wat de door deze kerk uitgegeven *Catholic Encyclopedia* ervan zegt: "Kerstmis behoorde niet tot de vroegste feesten van de Kerk ... de eerste aanwijzingen voor het feest komen uit Egypte ... Heidense gebruiken die in januari

plaatsvonden leidden tenslotte tot de vorming van kerstmis". Volgens de meeste geleerden, zoals deze rooms-katholieke encyclopedie vermeldt, "werd de geboorte van Christus gesteld op de datum van de midwinterzonnewende (25 december volgens de Juliaanse kalender, 6 januari volgens de Egyptische), omdat op deze dag waarop de zon aan haar terugkeer naar de noordelijke hemel begon, de heidense vereerders van Mithras de *dies natalis Solis Invictie* (de geboortedag van de onoverwinnelijke zon) vierden."
Vanaf voorchristelijke tijden vierden de Romeinen in de tijd van de zonnewende hun uitbundige feest van de Saturnalia (17-24 december), ter ere van Saturnus, de god van de landbouw. Bovendien kwamen de Romeinen door de uitbreiding van het rijk in kennis met vele Oosterse cultussen, zoals de verering van de Perzische lichtgod Mithras was, wiens geboortedag op 25 december werd gevierd. Vooral het einde van december was een belangrijke tijd op het noordelijk halfrond. De dagen waren kort en de nachten lang. De zon stond op zijn laagste punt. Wanneer bij de winterzonnewende de dagen weer begonnen te lengen, waren er grote feesten die duurden tot begin januari. De reden daarvoor was dat de zon – het licht der wereld – was herboren en weer in kracht begon toe te nemen.
Enkele eeuwen na de geboorte van Christus werden de feesten die eens waren bedoeld om de zon en de zonnegod te eren, geleidelijk opgenomen in het steeds populairder wordende christendom. Alleen, zo redeneerde men, konden ze nu worden gevierd ter ere van de geboorte van Jezus, het ware licht uit de hemel. En in dezelfde encyclopedie, onder het artikel "Natal Day" (geboortedag), lezen we dat de vroege katholieke kerkvader Origenes deze waarheid erkende: "… In de Schriften wordt van niemand vermeld dat hij op zijn geboortedag een feest of een groot banket hield. Alleen zondaars [zoals Farao en Herodes] hielden grote feesten op de dag waarop zij in deze wereld werden geboren" (nadruk van ons). De *Encyclopaedia Britannica* schrijft: "Kerstmis (i.e., de Mis van Christus) … behoorde niet tot de vroegste feesten van de kerk..." Het werd noch ingesteld door Christus noch door de apostelen, noch op enig bijbels gezag. Het werd pas veel later van het heidendom overgenomen. De *Encyclopedia Americana* schrijft: "Kerstmis … werd, volgens vele deskundigen, niet gevierd in de eerste eeuwen van de Christelijke kerk, aangezien het in het algemeen een Christelijk gebruik was om van belangrijke personen de dood te gedenken in plaats van hun geboorte... In de vierde eeuw werd er ter gedachtenis van deze gebeurtenis [Christus' geboorte] een feest ingesteld. In de vijfde eeuw gebood de Westerse kerk het voor eeuwig te vieren op de dag van het oude Romeinse feest van de geboorte van Sol [de zon], daar er geen betrouwbare kennis bestond over de dag van Christus' geboorte." Pas in het jaar 354 zien we de eerste duidelijke verwijzing dat 25 december wordt beschouwd als de geboortedag van Christus. Let goed op! Deze erkende autoriteiten tonen aan dat kerstmis gedurende de eerste twee- of driehonderd jaar niet door christenen werd gevierd – een aanzienlijke periode! In de vierde eeuw kwam het de Westerse, of rooms-katholieke, kerk binnen. Pas in de vijfde eeuw gebood de kerk van Rome dat het als een officiële christelijke feestdag moest worden gevierd!

Bijbels bewijs dat Jezus niet op 25 december is geboren
Jezus werd zelfs niet in het winterseizoen geboren! Toen Christus werd geboren, waren er herders in diezelfde landstreek, die zich ophielden in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde (Lukas 2:8). Dit kan in Judea nooit het geval zijn geweest in de maand december. De herders brachten hun kudden meestal niet later dan half oktober in de stal, om ze te beschermen voor het koude, regenachtige seizoen dat daarop volgde. De Bijbel zelf bewijst, in Hooglied 2:11, Mattheus 24:20 en Ezra 10:9 en 13, dat de winter een regenseizoen is, waardoor de herders 's nachts niet in de open lucht konden blijven: Ezra 10:9 En alle mannen van Juda en Benjamin verzamelden zich binnen drie dagen te Jeruzalem, en wel in de negende maand, op de twintigste der maand [op 'onze' Romeinse kalender is dat december]. Het gehele volk zat neer op het plein van het huis Gods, rillend zowel om de zaak als door de regenbuien. 13 Maar het volk is talrijk en het is regentijd, zodat het niet mogelijk

is buiten te blijven staan … "Het was een oude gewoonte onder de Joden van die dagen om hun schapen omstreeks het Pascha (in de vroege lente) naar het veld en de wildernis te brengen, en ze zodra de eerste regen begon te vallen weer binnen te brengen" *(Adam Clarke Commentary,* vol. 5, p. 370, New York ed.).
"Gedurende de tijd dat zij buiten waren", vervolgt dit gezaghebbende werk, "hielden de schaapherders dag en nacht de wacht. Daar... vroeg in de maand Marchesvan [die ongeveer half oktober begint] de eerste regen kwam, concluderen we dat de schapen gedurende de hele zomer buiten in het veld bleven. En omdat deze herders hun schapen nog niet binnen hadden gebracht is de redenering gewettigd dat oktober nog niet was begonnen, dat dus onze Heer niet is geboren op 25 december en er geen kudden buiten waren; …" Iedere goede encyclopedie en alle deskundigen geven te kennen dat Christus niet op 25 december is geboren. Ook rooms-katholieke bronnen stellen dit feit openlijk vast. De precieze datum van Jezus' geboorte is volkomen onbekend, zoals algemeen wordt erkend. Als God had gewild dat wij Christus' geboortedag zouden gedenken en vieren, zou Hij de exacte datum niet zo hebben verborgen.

Hoe dit heidense gebruik in de kerk kwam
Hoe is nu dit heidense gebruik in de Westerse christelijke wereld binnengeslopen?
De *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* verklaart dit duidelijk, in het artikel over "Kerstmis": "De heidense [winterfeesten van de] Saturnalia (17-24 december) en Brumalia (25 december) waren te diep in het volksgebruik verankerd om door de christelijke invloed terzijde te worden geschoven … Het heidense feest met zijn buitensporigheid en feestvreugde was zo populair dat de christenen blij waren een excuus te hebben om de viering ervan in nagenoeg dezelfde geest en op dezelfde wijze voort te zetten … De christenen van Mesopotamië beschuldigden hun Westerse broeders van afgoderij en zonaanbidding omdat zij van dit heidense feest een christelijk feest hadden gemaakt. Toch werd het feest al snel aanvaard en uiteindelijk raakte het zo stevig ingeburgerd dat zelfs de protestantse revolutie van de zestiende eeuw het niet kon afschaffen …" Vergeet niet dat de Romeinse wereld heidens was. Tot in de vierde eeuw vormden de christenen een kleine, hoewel groeiende, minderheid en zij werden door de regering en de heidenen vervolgd. Maar met de komst van keizer Constantijn, die in de vierde eeuw het christendom beleed, waarmee hij het christendom op gelijke voet met de heidense godsdiensten plaatste, aanvaardde de bevolking van de Romeinse wereld massaal deze nu populair geworden christelijke godsdienst. Verlies evenwel niet uit het oog dat deze mensen waren opgevoed met heidense gewoonten, waarvan de belangrijkste dit afgodische 25 decemberfeest was. Met zijn speciale sfeer was het een feest van vrolijkheid. Men genoot er intens van! Men wilde het niet opgeven! Hetzelfde artikel in de *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* verklaart hoe de erkenning door Constantijn van de zondag, de dag van de heidense zonaanbidding, samen met de invloed van het Manicheïsme, dat de ZOON van God met de fysieke ZON identificeerde, deze heidenen van de vierde eeuw, die nu massaal tot het 'christendom' overgingen, een voorwendsel in handen gaf om hun heidense feest van 25 december (de geboortedag van de zonnegod), de geboortedag van de zoon van God te noemen. Toen de christelijke godsdienst zich vanuit Rome naar Noord-Europa verspreidde, vermengden plaatselijke gebruiken die samenhingen met de riten van de winterzonnewende zich met de christelijke gebruiken. Omstreeks het jaar 600 gaf paus Gregorius I aan Augustines, de eerste aartsbisschop van Canterbury, de uitdrukkelijke opdracht bestaande lokale godsdienstige gebruiken aan te passen aan christelijk gebruik teneinde het geloof meer bekendheid te geven. Op deze manier werd kerstmis hecht aan onze Westerse wereld verbonden! We kunnen het dan wel met een andere naam aanduiden, het is en blijft echter precies hetzelfde oude heidense feest van de aanbidding van de zon! De enige verandering schuilt in de naam! Men kan een konijn wel een leeuw noemen, maar het blijft een konijn. Nadat God zich aan Israël had geopenbaard als de ware Schepper en Hij hen uit Egypte had bevrijd, gaf Hij op de berg Sinaï aan hun leider Mozes instructies die de Israëlieten duidelijk moest

onderscheiden van de heidenen. Wat deed het volk toen Mozes veertig dagen op de berg bleef? Exodus 32:1 Toen het volk zag, dat Mozes toefde van de berg af te dalen, verzamelde het zich rondom Aäron, en zeide tot hem: Welaan, maak ons goden, die voor ons uit gaan, want deze Mozes, die man, die ons uit het land Egypte heeft gevoerd, wij weten niet, wat er van hem geworden is. 2 En Aäron zeide tot hen: Rukt de gouden ringen af, die in de oren van uw vrouwen, uw zonen en uw dochters zijn, en brengt ze mij. 3 Toen rukte het gehele volk zich de gouden ringen die in hun oren waren, af en zij brachten ze aan Aäron. 4 Hij nam ze van hen aan, gaf er vorm aan met een stift en maakte er een gegoten kalf van. En zij zeiden: Dit is uw god, Israel, die u uit het land Egypte heeft gevoerd. DIT KALF IS UW GOD DIE U UIT HET LAND EGYPTE HEEFT GEVOERD! Is het niet zot? Daar zou u nooit intrappen! We kunnen allerlei beschrijvingen geven aan kerst, maar het is een heidens feest!

De ware oorsprong van kerstmis

Maar als wij kerstmis van de rooms-katholieke kerk hebben en als deze het van het heidendom heeft overgenomen, waar hebben de heidenen het dan vandaan? Waar, wanneer en wat is de ware oorsprong van dit feest? Het is een der voornaamste gebruiken van het corrupte systeem dat in de Bijbelse profetieën en leringen met de naam Babylon wordt aangeduid. Het feest begon en is voortgekomen uit het oorspronkelijke Babylon van Nimrod! Inderdaad, het vindt zijn wortels in de Oudheid van kort na de Zondvloed! Nimrod, de kleinzoon van Cham, de zoon van Noach, was de werkelijke grondlegger van het Babylonische systeem dat de wereld sindsdien in zijn greep heeft – het systeem van georganiseerde wedijver – van door de mens beheerste regeringen en wereldrijken, gebaseerd op een economisch stelsel van concurrentie en winstmaken, van hebzucht. Nimrod was de bouwer van de toren van Babel, het oorspronkelijke Babylon, het oude Ninevé en van veel andere steden. Hij organiseerde het eerste koninkrijk van deze wereld. De naam Nimrod is afgeleid van het Hebreeuwse marad*,* dat 'hij rebelleerde' betekent. In een groot aantal oude geschriften is veel te lezen over deze man, die een begin maakte met de grote georganiseerde afval van God. Nimrod was zo slecht dat hij naar verluidt zijn eigen moeder Semiramis huwde. Na Nimrods vroegtijdige dood verbreidde zij de valse leer van de overleving van Nimrod als geestelijk wezen. Zij beweerde dat een volwassen altijd groene boom in één nacht vanuit een dode boomstronk was gesproten, hetgeen de overgang naar nieuw leven door de dode Nimrod symboliseerde. Op elke verjaardag van zijn geboorte, beweerde zij, placht Nimrod deze altijd groene boom te bezoeken en er geschenken op achter te laten. De geboortedag van Nimrod was 25 december. Dit is de ware oorsprong van de kerstboom. Door middel van haar intriges en manipulaties werd Semiramis de Babylonische 'koningin des hemels' en Nimrod werd, onder verschillende namen, 'de goddelijke zoon des hemels'. In de loop der tijd werd Nimrod in deze afgodische verering tevens de valse Messias, de zoon van Baäl, de zonnegod. In dit valse Babylonische systeem werden 'moeder en kind' (Semiramis met de wedergeboren Nimrod) de belangrijkste objecten van aanbidding. Deze 'moeder en kind'-aanbidding verspreidde zich over de gehele aarde. Al naar gelang het land en de taal variëren de namen. In Egypte werden zij Isis en Osiris genoemd. In Azië Cybele en Deoius (oi Attis). In het heidense Rome Fortuna en Jupiterpuer. Ook in Griekenland, China, Japan en Tibet treft men, lang voor de geboorte van Christus, de tegenhanger van de Madonna aan. Gedurende de vierde en vijfde eeuw, toen de heidenen van de Romeinse wereld massaal het nieuwe en populaire 'christendom' aanvaardden, waarbij zij hun oude heidense gewoonten en geloof meebrachten en deze in christelijk klinkende namen hulden, werden tevens de Madonna en het 'moeder en kind'-idee populair, in het bijzonder tijdens de kerst. Ieder kerstseizoen hoort men talloze malen het 'Stille Nacht, Heilige Nacht' waarin het thema van 'moeder en kind' een belangrijke rol speelt. Wij, die in deze Babylonische maatschappij zijn geboren, opgevoed en ondergedompeld, hebben geleerd deze dingen als heilig en gewijd te vereren. Wij hebben niets onderzocht om erachter te komen waar ze vandaan komen – of zij uit de Bijbel komen of uit het heidendom. Wij zijn ontsteld bij het vernemen van de waarheid – sommigen nemen helaas aanstoot aan de naakte waarheid! Maar God gebiedt Zijn trouwe dienaren: Roep

luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend! Hoe ontstellend deze feiten ook mogen zijn, het zijn de naakte feiten van de geschiedenis en de Bijbel!
De werkelijke oorsprong van kerstmis gaat terug tot het Babylon van de Oudheid. Het is een onverbrekelijk onderdeel van de georganiseerde afval die een misleide wereld sindsdien in de greep heeft! In Egypte werd altijd geloofd dat de zoon van Isis (de Egyptische naam van de 'koningin des hemels') op 25 december was geboren. Deze vermaarde verjaardag werd door het heidendom al eeuwen voor de geboorte van Christus in vrijwel de hele toenmaals bekende wereld gevierd. Jezus, de ware Christus, is niet op 25 december geboren! De apostelen en de vroege ware gemeente van God vierden de geboortedag van Christus nooit, op geen enkele dag. In de Bijbel is daartoe ook niet het geringste gebod te vinden. De viering van verjaardagen is een heidense, niet een christelijke gewoonte! Aldus werden de oude 'Chaldeeuwse mysteriën', die door de vrouw van Nimrod werden gegrondvest, onder nieuwe christelijk klinkende namen overgeleverd door middel van de heidense religies.

Kerstgebruiken zijn terug te voeren op heidense gebruiken
Vanwaar nu stamt het gebruik van de maretak (mistletoe)? In de Oudheid werd door de heidenen de maretak op het feest van de winterzonnewende gebruikt, omdat hij wegens de veronderstelde wonderbaarlijke geneeskracht als gewijd aan de zon werd beschouwd. De heidense gewoonte om elkaar onder de maretak te kussen was een der eerste handelingen in de nacht van brasserij en losbandigheid waarmee de dood van de 'oude zon' en de geboorte van de nieuwe ten tijde van de winterzonnewende werd gevierd. De in heidense feesten gewijde maretak is een parasiet! Ook hulst en hulstkransen waren aan de zon gewijd. De hulst- en mistletoetakken bleven niet alleen gedurende de wintermaanden groen, maar ze droegen in die periode ook vrucht en symboliseerden aldus het leven in een voor het overige dood seizoen. De ronde kerstkrans is in wezen een symbool van de zon. Zelfs het aansteken van vuren en kaarsen als christelijke plechtigheid is louter een voortzetting van de heidense gewoonte om de steeds zwakker wordende zonnegod bij het bereiken van zijn laagste punt aan de zuidelijke hemel aan te moedigen! "De kerstkrans, de maretak, het kerstblok … zijn overblijfselen van voorchristelijke tijden" *(Encyclopedia Americana).* De groene kerstboom is een overblijfsel van de groene boom van Nimrod. In vele andere bronnen wordt ondubbelzinnig bevestigd dat nagenoeg alle kerstgebruiken zijn terug te voeren op heidense gebruiken en lang voor de christelijke jaartelling hun oorsprong hebben.
Het hele jaar straffen ouders hun kinderen wegens liegen. Vervolgens vertellen zij zelf hun kinderen in de maand december al deze leugens! Is het een wonder dat vele van hen, als zij ouder worden en de waarheid horen, beginnen te geloven dat ook God een mythe is? Is het christelijk om aan kinderen mythen en onwaarheden te onderwijzen? God zegt: Gij zult geen valse getuigenis spreken! Het lijkt misschien juist en kan door de menselijke rede gerechtvaardigd worden, maar God zegt: Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood. Wanneer wij dus deze feiten onderzoeken, zijn wij verbaasd als we zien dat het vieren van kerstmis, Sinterklaas enz. zeer beslist geen christelijke praktijk is, maar een heidense gewoonte – een der wegen van Babylon waartoe wij zijn vervallen!

Wat zegt de Bijbel over bomen en afgoderij?
Maar waar de Bijbel zwijgt over kerstmis en over enige viering hiervan door de apostelen of de vroege gemeente, heeft hij wel iets te zeggen over de boom als afgod! Dit zal bij veel mensen als een verrassing overkomen. Maar hier staat het: Jeremia 10:2-5 Zo zegt de Here: Gewent u niet aan de weg der volken … Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, arbeid van werkmanshanden met de bijl, met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt. … zij spreken niet, zij moeten beslist gedragen worden, want zij kunnen geen stap doen. Vreest voor hen niet, want zij doen geen

kwaad, maar ook goeddoen is er bij hen niet. Hoewel deze verzen de afgodische gewoonte beschrijven om van een omgehakte boom een afgod te snijden en die met kostbare metalen op te sieren, is dit een perfecte beschrijving van de kerstboom, die door de HERE wordt betiteld als: 'de weg en handelwijze der volken'. Ons wordt geboden noch die weg of handelwijze te onderwijzen noch te volgen! In deze passage in de Bijbel wordt dit als afgoderij beschouwd.

Hoe zit dat dan met geschenken uitwisselen?

Maar betreffende het belangrijkste onderdeel van de hele kerstviering – het inkopen doen, het uitwisselen van geschenken – zullen velen triomfantelijk uitroepen dat de Bijbel dit tenminste gebiedt. "De wijzen kwamen immers ook met geschenken, toen Christus was geboren?" Nogmaals zullen we enige verrassingen onder ogen moeten zien bij het vernemen van de naakte waarheid. Laten we eerst kijken naar de historische oorsprong van het over en weer uitdelen van geschenken en daarna zien wat de Bijbel daar precies over zegt. In de *Bibliotheca Sacra* (vol. 12, pp. 153-155) lezen we: "De uitwisseling van geschenken tussen vrienden is eveneens karakteristiek voor kerstmis en de Saturnalia, en moet door de Christenen van de Heidenen zijn overgenomen, zoals de waarschuwing van Tertullianus duidelijk aantoont." Het is een feit dat deze vaste gewoonte van de mensen om in de kersttijd geschenken uit te wisselen met vrienden en familieleden, geen spoor van christelijkheid vertoont, hoe vreemd dat ook moge klinken! Het is geen viering van Christus' verjaardag! Stel, iemand van wie u houdt is jarig en u wilt hem of haar op die dag eren. Zou u dan kwistig voor iedereen cadeaus kopen, met al uw andere vrienden en familieleden geschenken over en weer uitdelen, maar degene wiens verjaardag u viert volledig vergeten? Dat is, zo beschouwd, tamelijk ongerijmd. Toch is dit nu precies wat veel mensen over de hele wereld doen! Zij eren een dag, in de veronderstelling dat die dag de verjaardag van Christus is, door zeer veel geld uit te geven voor het kopen van geschenken die zij dan onder vrienden en familieleden uitdelen. In de loop van vele jaren ervaring is gebleken dat als de maand december verstrijkt, vele belijdende christenen vergeten aan Christus of aan Zijn Werk te geven. December is vaak voor het Werk van Christus een der moeilijkste maanden! De mensen schijnen te druk met het onder elkaar uitdelen van geschenken om aan Hem en Zijn Werk te denken. Laten we nu eens zien wat de Bijbel zegt over de wijzen die geschenken gaven toen Christus was geboren. Het is te vinden in Mattheus 2:1-11: Toen nu Jezus geboren was te Betlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem, en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? … En zij gingen het huis binnen en zagen het kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neder en bewezen hem hulde. En zij ontsloten hun kostbaarheden en boden HEM geschenken aan: goud en wierook en mirre.

Waarom Christus geschenken kreeg aangeboden

Let erop dat zij vroegen naar het kind Jezus, dat als **KONING** der Joden werd geboren! Waarom nu boden zij Hem geschenken aan? Wegens Zijn geboortedag? Was het om ons een voorbeeld te stellen elkaar geschenken te geven? Nee, en let er goed op, zij wisselden geen geschenken uit onder elkaar, maar zij "boden **HEM** geschenken aan". Zij gaven hun geschenken aan Christus, niet aan hun vrienden of aan elkaar! In het oosten is het niet de gewoonte een koning of een ander belangrijk personage met lege handen te benaderen. Ook in het Oude Testament staan hiervan voorbeelden. Deze gewoonte om een geschenk aan te bieden is in verscheidene delen van de wereld nog steeds in zwang (vgl. *Adam Clarke Commentary,* vol. 5, p. 46). Deze wijzen stelden geen nieuwe christelijke gewoonte in om ter ere van Christus' geboortedag geschenken uit te wisselen. Zij handelden volgens een oud oosters gebruik om een koning een geschenk aan te bieden als zij in zijn aanwezigheid kwamen. Zij naderden "de Koning der Joden" **in persoon**. Derhalve vereiste de gewoonte dat zij geschenken zouden aanbieden – zoals de koningin van Scheba geschenken aan Salomo bracht – zoals veel mensen vandaag een geschenk meebrengen naar de residentie van een staats- of regeringshoofd als zij deze een bezoek brengen. Nee, de gewoonte om over en weer geschenken uit te delen komt

niet voort uit deze bijbelse gebeurtenis, maar is, zoals de geschiedkundige bronnen tonen, de **voortzetting** van een oud heidens gebruik. In plaats van Christus te eren, vertraagt het juist elk jaar opnieuw in de kersttijd Zijn Werk.

Wordt Christus werkelijk geëerd?
De volgende twee argumenten worden vaak gebruikt om het vieren van kerstmis te rechtvaardigen. **1**) Velen redeneren als volgt: "Maar omdat de exacte datum van Jezus' geboorte onbekend is, moeten we om Zijn geboortedag te vieren toch een bepaalde datum vaststellen?" Het antwoord luidt nee! Zie nogmaals het eerder aangehaalde citaat uit de *Catholic Encyclopedia:* "Alleen zondaars hielden grote feesten op de dag waarop zij in deze wereld werden geboren." De viering van verjaardagen is geen christelijke, maar een heidense gewoonte! **2**) Toch zeggen nog veel mensen: "Al is dit allemaal waar – al was kerstmis een heidens gebruik ter ere van de valse zonnegod, dan nog vieren wij het niet om die valse god te eren, wij vieren het om Christus te eren." Maar wat antwoordt GOD hierop in Zijn Woord? Deuteronomium 12:30-31 Neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen; want al wat de Here een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden. God zegt duidelijk, dat Hij dat soort verering niet accepteert, ook al is het bedoeld om Hem te eren. Voor Hem, zegt Hij, is het een **gruwel** en daarom eert het niet Hem, maar valse heidense goden. GOD zegt dat wij Hem niet mogen eren 'naar eigen eer en geweten', zoals wel wordt gezegd. Jezus zei ondubbelzinnig: God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid (Joh. 4:24). En wat is waarheid? Gods Woord, de Bijbel, is de waarheid (Joh. 17:17); en de Bijbel zegt dat God geen aanbidding accepteert als de mensen daarbij een heidens gebruik of wijze van aanbidding nemen en trachten daarmee Christus te eren. Bovendien zei Jezus: Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn" (Matth. 15:9). Kerstmisviering is een **traditie van de mens** en de geboden van God verbieden dit. Jezus zei ook: Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen. Dat is precies wat tegenwoordig miljoenen mensen doen. Zij verwaarlozen het gebod van God. Met betrekking tot de gewoonten van de heidenen en het gebruik daarvan om God te eren zegt God: Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen. Toch vatten de meeste mensen dit gebod van God licht op, of zij vinden dat het eigenlijk helemaal niets te betekenen heeft en leven met het vieren van kerstmis de tradities van de mensen na. Vergis u niet! God staat u toe Hem te trotseren en ongehoorzaam te zijn. Hij staat u toe de massa en de tradities van de mens te volgen. Hij staat u toe te zondigen. Maar Hij zegt ook dat er een dag van verantwoording zal komen. Wat u zaait, zult u oogsten! Jezus was het **levende** Woord van God in Persoon en de Bijbel is het **geschreven** Woord van God. En wij zullen voor de eeuwigheid naar deze woorden worden geoordeeld! Zij moeten niet te licht worden opgevat of verwaarloosd.

Wij zijn in Babylon en wisten het niet
Kerstmis is een commerciële aangelegenheid geworden. Het wordt in stand gehouden door de grootste advertentiecampagnes van het jaar. U ziet overal in de etalages eerst Sinterklaas en daarna worden we aangemoedigd tot de 'geest van kerstmis'. Ook in de media wordt dit heidense seizoen opgehemeld. De mensen zijn in hun lichtgelovigheid hier zo mee geïnjecteerd, dat zij aanstoot nemen aan de waarheid. Maar de 'geest van kerstmis' wordt ieder jaar opnieuw opgeroepen, niet om Christus te eren, maar om goederen te verkopen! Net als alle misleidingen van Satan verschijnt het als 'een engel des lichts', is het gemaakt om goed te lijken. 2 Corinthe 11:14 Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Ieder jaar worden miljoenen uitgegeven, terwijl het de werkelijke waarden verdoezelt. Het is onderdeel van het religieus en economische systeem van Babylon! Wij belijden christelijke naties te zijn, maar wij zijn in Babylon, zoals de profetie voorspelde en we wisten het niet! Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan

haar zonden en niet ontvangt van haar plagen is de waarschuwing van Openbaring 18:4. Tegen kerst verspreiden 'christelijke kerken' soms brochures over de ware heidense achtergrond van kerstfeest. Duidelijk wordt daarin door theologen beschreven hoe de valse afgoderij de christelijke wereld is binnengeslopen. Het artikel wordt dan dikwijls afgesloten met: zalig kerstfeest of gezegende kerst!!! Satan is de auteur van het valse systeem waarin wij leven. Hij houdt met dit systeem de mensheid in gijzeling. Hij is de grootste vijand van God en de mensheid. Stel dat de veroorzaker van een wereldoorlog, die miljoenen moorden heeft laten plegen, het volk gebiedt zijn geboortedag als een feestdag te vieren. Zou u daaraan meewerken? Als de aanhangers van deze mensenmoordenaar in de volgende generatie aan deze feestdag een andere naam geven, zou u dat feest dan wél willen vieren? Het vieren van kerst is een eerbetoon aan satan en **niet** aan Christus!

Heidense gebruiken leiden de mensheid af van Zijn Plan met de mensheid
Heidense gebruiken en gewoonten in het christendom komen uit de rooms-katholieke kerk, die deze uit het heidendom heeft meegenomen. Het heidendom heeft zijn wortels in Babylon met een religie van mysteriën, die tot in de eindtijd zal blijven voortbestaan: Openbaring 17:5 En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde. Satan, in de Bijbel soms de draak of de slang genoemd, is in feite de god van dit systeem. Openbaring 13:4 en zij aanbaden de draak … Met het vieren van kerst wordt Satan aanbeden. Daar ligt de kern van de misleiding. De hele wereld wordt misleid! Openbaring 12:9 En de grote draak werd [op de aarde] geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem. Satan wil met de Romeinse kalender en de daarop geprojecteerde heidense feesten de aandacht afleiden van Gods plan met de mensheid. Een plan dat wordt uitgebeeld door **Gods feesten**, de Bijbelse feesten.

Hieronder volgt een beknopt overzicht van de Bijbelse feesten.

Gods heilige feesten
Toen God Zijn Gemeente zeven jaarlijkse sabbatten gaf, had Hij in Zijn wijsheid daar evenzeer een groot doel mee voor ogen. Deze dagen werden ingesteld om Gods kinderen, door begrip van Gods grote plan van behoud, voortdurend in de ware gedachtenis en aanbidding van God te houden. Want deze jaarlijkse dagen stellen de verschillende fasen in Gods plan van de geestelijke schepping voor; ze geven de stadia van Gods handelen aan en beelden de betekenis ervan uit. Het gehele verloop van de geestelijke schepping moet ons door deze feestdagen, jaar op jaar, voor ogen worden gehouden. Ze hebben een uiterst belangrijke symboliek en betekenis. Het is een historisch feit dat ieder volk dat ooit Gods heilige (wekelijkse) sabbat schond, het contact met en de kennis van de ware God heeft verloren en tot afgodendienst is vervallen.

Pascha *(Op de 14e van 1ste maand - maart/april)*
God laat het nieuwe jaar in het voorjaar beginnen. Een herinnering aan de dood van Christus. Er wordt ongezuurd gebroken brood gegeten en een klein glaasje wijn gedronken als symbolen voor Zijn gebroken lichaam en Zijn bloed dat voor de gelovigen is vergoten.

Feest der Ongezuurde Broden *(15e - 21e van de 1ste maand - maart/april).*
De eerste en laatste dag zijn heilige sabbatten. Het Pascha verbeeldt het aanvaarden van Christus' bloed voor de vergeving van vroegere zonden. Het herinnert aan de gekruisigde, de gestorven Christus. De zeven Dagen der Ongezuurde Broden die op het Pascha volgen, verbeelden voor ons het volledig wegdoen van de zonde, het houden van de geboden, nadat onze vroegere zonden zijn vergeven. Alleen het Pascha houden, maar vervolgens niet de zeven dagen der ongezuurde broden in acht nemen, betekent, het aanvaarden van het bloed van Christus, maar vervolgens in zonde blijven

leven – het betekent ten onrechte te zeggen, dat de wet heeft afgedaan. Het houden van de zeven dagen betekent dat de zonde moet worden afgelegd.

Feest der Eerstelingen, ook wel **Pinksterfeest** (= 50e dag) of **Feest der Weken** (zeven weken + één dag) genoemd. 50 dagen na de wekelijkse sabbat die in de Dagen van Ongezuurde Broden valt, mei/juni. Dit is een heilige jaarlijkse sabbat. Deze dag valt altijd op een zondag, omdat de 50ste dag na de sabbat in de week van Ongezuurde Broden op de eerste dag van de week valt. Deze dag vertegenwoordigt de oogst der eerstelingen. De eerstelingen zijn alle mensen die van Christus zijn. Op de eerste Pinksterdag, nadat Christus naar Zijn Vader in de hemel was gegaan, zond God Zijn geest naar de eerste gelovigen die Zijn gemeente gingen vormen. Gods geest is sindsdien op aarde in Zijn gemeente gebleven. God gebruikte de oogstseizoenen in het oude Israël als een zinnebeeld van de geestelijke oogst van mensen. De feestkalender van Israël is tegelijk oogstkalender.

Bazuinenfeest *(Op de 1ste van de 7e maand - september/oktober).*
Dit is een heilige jaarlijkse sabbat.
Als de daarvoor aangewezen engel op de zevende bazuin blaast, zal Christus terugkeren naar de aarde als Koning der koningen. De eerstelingen zullen dan veranderd worden in geest en op een wolk Christus tegemoet gaan om gezamenlijk naar de Olijfberg te gaan.

Grote Verzoendag *(Op de 10e van de 7e maand - september/oktober)*.
Dit is een heilige jaarlijkse sabbat.
Na de komst van Christus zal Hij alle aardse legers overwinnen, satan binden, en het millennium een aanvang nemen.

Loofhuttenfeest *(15e - 21ste van de 7e maand - september/oktober)*.
Dit feest begint met een heilige jaarlijkse sabbat.
Dit zesde feest verbeeldt het najaarsfeest. In het agrarische Israël was dit de oogst van de zachte vruchten die gerijpt werden in het zachte zonnige klimaat van de zomer.

Laatste Grote Dag *(Op de 22e van de 7e maand - september/oktober)*.
Dit is een heilige jaarlijkse sabbat.

Immanuël, Gemeente van het Levende Woord
Tel 078 6990097, Fax 078 6990098, Mob 0629 065138
Email: w.verdouw@immanuel-gemeente.nl
Web: http://www.immanuel-gemeente.nl

Wees van harte welkom op iedere Sabbatmorgen en ervaar dat de vreugde van Jahweh onze kracht is.
Plaats van samenkomst: “De Havenkerk”, Ieplaan 9, 2951 CB Alblasserdam, om 10.30 uur